

for at modarbejde den Stigen af Prisen paa Livsformodenhederne, som hviler paa trykkende paa en stor Deel af Befolkningen, naar vi ophave disse Afgifter. Det vil ogsaa fremgaae af Betænkningen, at der dermed ikke er forbundet noget finantsielt Tab eller Dpoffrelse af nogen Betydning. Det er tidligere blevet angivet her noget høiere, end jeg troer det virkelig er; man har upaatvivlelig ikke taget Hensyn til, at den tidligere Indførsel af Meel og Brød, som man sigtede til, er skeet fra det Hambroske Etablissement. Dette Etablissement var tidligere betragtet som Udland; men allerede i 1847 blev der truffet den Foranstaltning, at Indførselen deraf kunde skee mod Consumtionsafgift, og jeg ved ikke rettere, end at Etablissementet nu aldeles er stille som Indland, saaledes at der nu ikke længer er Spørgsmaal om Afgiftsberøggelse deraf, og det maa man altsaa tage Hensyn til, naar man taler om Størrelsen af Afgifterne i de foregaaende Aar, og ikke lade sig forlede til at troe, at Tabet af Afgifter vil blive saa stort, som det kunde synes, naar man ikke holdt dette særlige Forhold for Die, nemlig den betydelige Indførsel, som har fundet Sted fra det Hambroske Etablissement, og som figurerer paa Toldlisterne, men som ikke længer er beskattet. Jeg tillader mig at troe, at dette Forhold nu er saaledes, at der ikke længer hviler Told paa de Gjenstande, som komme fra dette Etablissement. Naar man nu har sagt, at vi ikke ville vinde noget Synderligt ved den Foranstaltning, vi her andrage paa, thi der er ikke noget andet Sted, hvorfra vi kunne faae disse Gjenstande, end fra Skaane, og den skaanske Indførsel har Intet at betyde, saa troer jeg, at man skal være noget forsigtig med at udtale dette, og at man skal see lidt nærmere paa, hvorledes det er gaaet til, at den skaanske Indførsel ikke har saa stort at betyde, og man vil da finde, at i ældre Tider var Indførselen fra Skaane til Kjøbenhavns Proviantering overordentlig betydelig, og at Grunden til, at den astog, laa i Regjeringens Foranstaltninger, idet man indførte Toldafgifter. Efterat Skaane var tabt, var det ganske naturligt — jeg vil aldeles ikke dable det — at man indførte høiere

Afgifter for de Varer, som kom deraf, end for dem, som kom fra de Lande, der hørte under Kongens Scepter, og man finder i denne Periode den Politik fulgt fra Regjeringens Side, at paa den ene Side gjorde man Indførslen fra den kongelige Andeel af Slesvig fri, og paa den anden Side søgte man at affære Indførslen fra Skaane. Man finder saaledes, at allerede i Aaret 1661 fik Flensborg fuldkommen Toldfrihed i Kongeriget, og i 1672 fik Sønderborg den samme Rettighed, og samme Aar og næsten samme Datum, som denne sidstnævnte Bestemmelse blev givet for Sønderborgs Vedkommende, finder man, at Skaane blev udelukket. Man har et Rescript af 7de Februar 1672, som paalægger en Forhøielsestold af Slagtesæ og andre Kjøbvarer fra Skaane, „siden her findes nok af alle saadanne Varer“, som det hedder i Rescriptet. Det er altsaa tydeligt, at tidligere har Indførselen fra Skaane netop af Slagtesæ og andre Formodenhedsvarer været temmelig betydelig, men at den er bleven afbrudt ved Regjeringens Foranstaltninger. Naar nu saadan Afbrydelse engang har fundet Sted og har været igennem en lang Aarrække, da behøves der igjen en lang Tid, førend Indførselen kan udvikle sig til den Betydning, som Forholdene ellers vilde tillade, og det kan derfor gjerne være, og jeg troer, at det vil finde Sted, om ikke saa hurtigt, som det var at ønske, at Indførselen fra Skaane vil faae større Betydning, end man nu for Diebliffet troer, og saaledes Loven, selv om der ikke skulde komme Indførsel fra andre Steder end fra Skaane, vilde komme til at virke til større Gavn, end man maaskee kunde være tilbøielig til at vente deraf.

Finantsministeren: Jeg kan ikke, ved at omtale § 1, undgaae tillige indirecte at maatte komme til at omtale § 2, idet nemlig de Bemærkninger, jeg har at fremsætte, angaaer Loven i sin Heelhed, og jeg anseer det for Pligt at fremsætte disse, inden § 1 kommer til Afstemning. Jeg har allerede under Sagens 1ste Behandling havt Leilighed til at udtale de Tvivl, jeg havde om Nødvendigheden af den hele Lov, og disse Tvivl ere blevne bestrakte ved de senere Overveielser, jeg derom